

ELABORAREA PRODUSELOR VESTIMENTARE CU STRUCTURĂ FLEXIBILĂ PENTRU FEMEI

Natalia LEȘAN,
Conducător științific: conf. univ., dr. Marcela IROVAN

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: În lucrare se prezintă aspecte teoretice și aplicative privind utilizarea metodelor creative în proiectarea produselor vestimentare pentru femei, folosind abordări constructive inovaționale cu elemente de transformare morfologică. Au fost identificate și analizate principiile metodelor de transformare a produselor vestimentare, s-au stabilit legități informațional-logice de selectare a soluțiilor optime ale modelului care asigură corelația dintre caracteristicile semnificative ale aspectului exterior al purtătorilor și elementele de transformare morfologică utilizate în produs pentru crearea unui chip integrat armonios. Cercetările experimentale au fost axate pe obținerea produsului de tip rochie cu structură flexibilă cu forme și linii noi, datorită utilizării procedurilor și tehnicilor de transformare a îmbrăcăminte.

Cuvinte cheie: îmbrăcăminte cu structură flexibilă, transformare morfologică, metode de transformare.

1. Introducere

Produsele vestimentare cu structură flexibilă ocupă un loc aparte în sortimentul îmbrăcăminte moderne, oferind posibilități largi de căutare a soluțiilor creative pentru forme multifuncționale. Produsele vestimentare cu structură flexibilă cuprind ansamblu de articole vestimentare versatile, în proiectarea cărora sunt aplicate diverse tehnici și metode de proiectare atât tradiționale, cât și non tradiționale.

În acest context, metodele creative non tradiționale - metoda combinatorică, modulară, deconstrucției, cinetică și metoda de tăiere plată, oferă spațiu pentru dezvoltarea produselor de diverse forme și destinații. [1-5] Tehnicile menționate se bazează pe principiul de reconstrucție și de transformare, facilitând transformarea unei forme a produsului în alta și transformarea detaliilor în interiorul aceleiași forme.

Procesul de transformare și modificare poate fi infinit în natură, importantă fiind adaptarea transformărilor la caracteristicile semnificative ale aspectului exterior al purtătorilor. Utilizarea în produs a elementelor de transformare morfologică favorizează flexibilitatea acestuia, extinde funcționalitatea produsului și termenii de uzură activă, respectiv, produsul nu devine plictisitor.

La afirmarea îmbrăcăminte cu elemente transformabile, trecerea de la unele relații structurale la altele poartă un caracter eligibil. Purtătorul este cel care decide dacă dorește să facă acest pas evolutiv adoptând piese vestimentare care prevăd transformarea morfologică, cât și tipul structurii primare la care se anexează și se prelucrează elemente suplimentare. Dirijarea elementelor de transformare morfologică presupune crearea unor iluzii optice pentru armonizarea aspectului exterior al purtătorilor sau adaptarea produsului conform destinației. [1-5]

2. Metode de transformare a produsului

Pentru dezvoltarea și modificarea formei inițiale a unui produs vestimentar cu elaborarea ulterioară a produselor vestimentare cu structură flexibilă pot fi utilizate metodele creative non tradiționale cum ar fi metoda modulară, metoda combinatorică, metoda deconstrucției, metoda cinetică și metoda de tăiere plată.

Metoda modulară utilizează modulul ca unitate de măsură, care este repetată și stabilită fără reziduuri într-o formă coerentă. De regulă, modulele sunt de aceeași dimensiune cu forme geometrice simple. Metoda modulară se bazează pe derivarea formelor complexe de la cele simple, ceea ce permite extinderea domeniului de aplicabilitate a produsului și dezvoltarea unui sortiment adecvat. Astfel, utilizarea metodei modulare permite trecerea de la forme simple la cele complexe, schimbarea destinației produsului, modificarea sortimentului și trecerea de la mic la mare a produsului. Proiectarea produselor vestimentare prin metoda modulară presupune creativitate, tehnologie și funcționalitate. Modulul în sine poate constitui un produs finit sau parte integrantă a produsului, inclusiv având funcționalitate diferită. (Figura 1) [2,4].

Metoda combinatorică a fost aplicată, pentru prima dată, în anul 1920 de către designerii sovietici Rodchenko, Popova, Stepanova. Esența acestei metode constă în combinarea formelor și elementelor îmbrăcăminte printr-o serie de tehnici de bază în căutare de soluții originale. La etapa de creare și proiectare prin metoda combinatorică se utilizează, de obicei, acele elemente care oferă posibilitatea de a crea forme combinate, cu potențial de transformare ulterioară prin diverse modalități (geometrice, design, culoare, etc.).(Figura 2)[2,3,4].

Metoda de deconstrucție a fost propusă de către designerul japonez Yamamoto la începutul anilor '80 ai secolului XX-lea. Această metodă a fost preluată și aplicată de către reprezentanții școlii belgiene de design, cum ar fi designeri celebri Gaultier și Galliano. Metoda de deconstrucție reprezintă o nouă abordare a procesului de modelare și implică anumite manipulări cu forma produsul prin aplicarea elementelor tridimensionale în produs sau inversiune de elemente. Această metodă utilizează diferite tehnici de deconstrucție, cum ar fi fragmentarea și inversiune de formă. (Figura 3) [3,4].

Metoda cinetică reprezintă metoda de proiectare care se bazează pe ideea de mișcare, care include în sine oricare modificare a produsului. Esența metodei constă în crearea diverselor forme dinamice, decor, imagini ale țesuturilor etc. Aici persistă dinamicul în schimbare de piese de costum, în cererea de obiecte luminoase, LED-uri, rotirea sau mutarea elementelor de costum. (Figura 4) [2,4].

Metoda de tăiere plată presupune crearea din țesătură a unui produs sau a unei serii de produse diferite ca sortiment și ca formă. O varietate de modele se realizează prin aplicarea diferitor metode de purtare. Transformarea are loc prin modalitatea de stângere – desfășurare, a detaliilor sau elementelor îmbrăcăminte, care definește diferite schimbări în poziția spațială a bucății de țesătură. (Figura 5) [2,4].

Figura 1. Metoda modulară

Figura 2. Metoda combinatorică

Figura 3. Metoda de deconstrucție

Figura 4. Metoda cinetică

Figura 5. Metoda de tăiere plată

3. Cercetări aplicative

Cercetările experimentale au avut ca scop aplicarea diverselor tehnici de transformare pentru elaborarea modelelor noi de produse vestimentare cu structură flexibilă. Drept obiect de studiu s-a propus produsul vestimentar tip rochie pentru femei.

Pentru obținerea unei rochii cu o structură flexibilă este important de a stabili direcția de dezvoltare ulterioară a produsului. La etapa inițială de proiectare comună pentru toate tehnicile este important de a obține forma incipientă a produsului. Studiile experimentale ale lucrării sunt orientate spre utilizarea elementelor de transformare morfologică care ar asigura corelația dintre caracteristicile semnificative ale aspectului exterior al purtătorilor și produsul final, pentru obținerea unei imagini întregi.

Etapa de creare și de construcție a rochiei presupune aplicarea metodelor de proiectare și a procedurilor de modelare tradiționale combinate cu tehnicile netradiționale. Forma inițială a rochiei pentru femei propuse în lucrare, prezintă un ansamblu de forme, linii constructive și elemente de transformare morfologică (figura 6), poziționarea și alegerea cărora se datorează caracteristicilor corpurilor stabilite pe tipuri conformaționale: tipul echilibrat, superior și inferior. Transformarea produsului se efectuează pe bază de nasturi prin utilizarea tehnicilor de reglare-fixare (elementul 1,4), strângere-desfășurare (elementul 2), dispariție-apariție (elementul 3). [1]

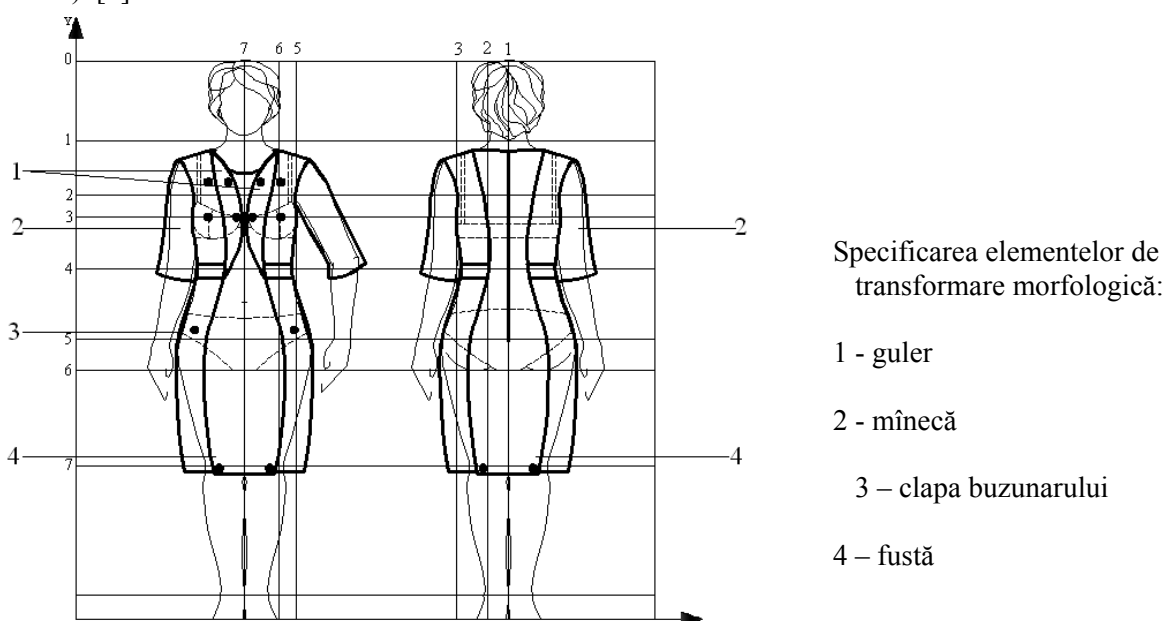

Figura 6. Forma inițială a rochiei pentru femei cu elementele de transformare morfologică

Astfel, rochia prezintă siluetă semiajustată, mânecă de croială clasică aplicată cu grad mic de evazare spre terminație, linii de divizare verticale ce pornesc din linia umărului, buzunare cu clapă în cusătura laterală a produsului la nivel mai sus de linia șoldurilor, clapa buzunarelor poate fi fixată cu nasture sau introdusă în interiorul buzunarului, divizări orizontale pe linia taliei după principiul iluziei de reevaluare a liniilor verticale, elementul „guler” aplicat în linia de relief și fixat de produs prin nasturi, pliuri fixate la terminația produsului ce fac posibilă evazarea fusteii, sistemul de închidere pe fermoar ascuns pe linia de simetrie a spatelui. (Figura 6)

Elementele de transformare morfologică s-au poziționat pe partea superioară și inferioară a produsului pentru a putea fi adaptate mai ușor tipului de conformație a corpului. Elementul guler apare prin trecerea acestuia din poziția 1 în poziția 2, fiind respectiv fixat cu nasturi în ambele cazuri. Elementul mânecă își modifică lungimea prin îndoirea terminației la nivel de aplicare a manșetei inferioare (figura 7).

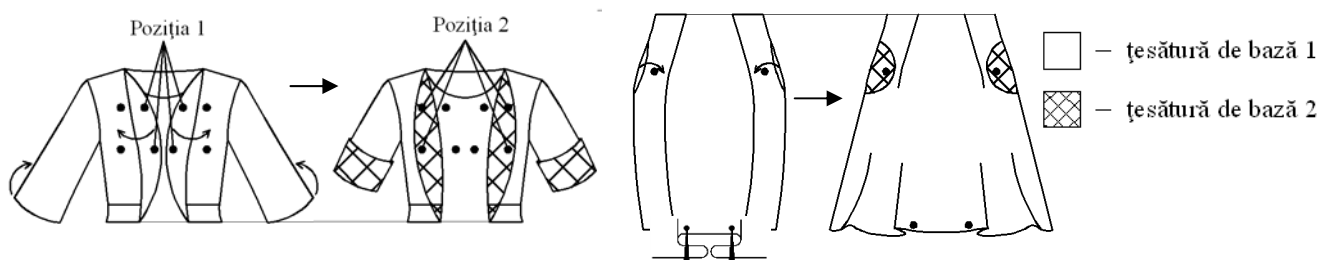

Figura 7. Etape de transformare a elementelor rochiei pentru femei

La nivelul fusteii, clapele își fac apariția prin extragerea acestora din buzunar și fixarea lor cu nasturi, iar terminația evazată a produsului se obține în urma tehnicii de reglare-fixare cu nasturi a pliului proiectat (figura 7). Pentru obținerea unui rezultat mai eficient se recomandă utilizarea a două tipuri de țesătură diferențiate prin culoare, factură etc.: una fiind folosită pentru produs, iar cealaltă – pentru elementele de transformare morfologică.

Ulterior au fost analizate și sistematizate un șir de soluții recomandate în funcție de tipul conformațional. Pentru tipul conformațional echilibrat cu repartizare uniformizată a țesutului adipos se recomandă produse cu siluetă semiajustată, cu mâneca de croială clasică aplicată, cu linii constructive și decorative diverse, preponderent cu orientare verticală. Sunt acceptate detaliile mici în produs. Materialul poate fi uniton sau cu desen mediu.

Astfel, rochia propusă prezintă un model favorabil tipului de conformație echilibrat (varianta 1), combinând în sine formele, liniile și elementele necesare. Printr-o ulterioară transformare, rochia capătă alt aspect exterior armonizat de elementele guler și clape situate pe partea superioară și inferioară a produsului, păstrând astfel efectul de echilibru (varianta 3 și 4). Pentru purtătorii acestui tip conformațional cu perimetrul bustului până la 100-104 cm și înălțimea corpului mai mare de 164 cm pot fi utilizate și produse cu siluetă trapez (varianta 4). Variantele de transformare a rochiei se prezintă în figura 8, oricare din ele fiind aleasă după gusturile și percepțiile purtătoarei.

În mod analogic se propun recomandări pentru tipul de conformație inferior și superior. [1]

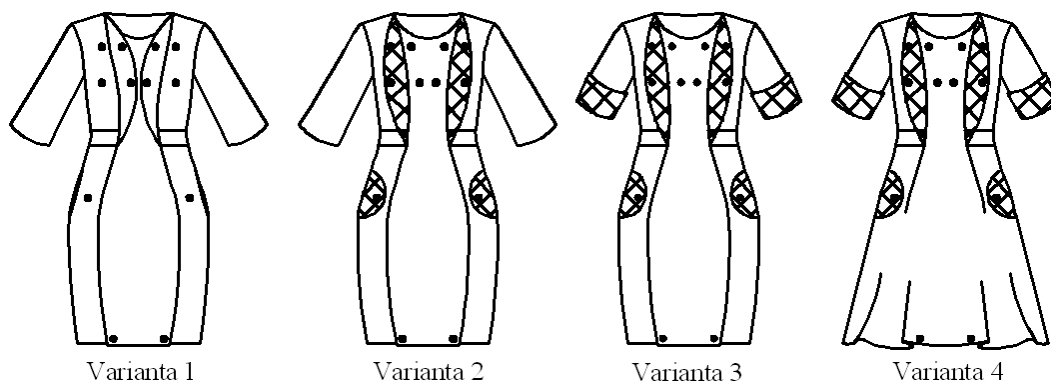

Figura 8. Modalități de transformare a produsului recomandate tipului de conformație echilibrat

Concluzii

Produsul rochie cu elemente de transformare morfologică pentru femei a fost elaborat prin aplicarea tehnicilor și metodelor de transformare a produselor vestimentare, cu implicarea unei gândiri creative și abordare de soluții simple și originale. Dezvoltarea ulterioară a produsului presupune generarea unor noi produse vestimentare afiliate altor caracteristici semnificative ale aspectului exterior al purtătorilor.

Cercetările experimentale au demonstrat că aplicarea tehnicilor și metodelor de transformare combinate cu procedeele tradiționale de proiectare constructivă creează premise pentru diversificarea modelelor și sortimentelor de produse de îmbrăcăminte, inclusiv cele fabricate la scară industrială.

Bibliografie

1. Leșan N., *Proiectarea produselor vestimentare cu structură flexibilă pentru femei*. Teză de magistr, Chișinău, 2012.
2. <http://abc.vvsu.ru/Books/arhitektonika/page0006.asp>
http://archvuz.ru/2012_22/94
3. Ермилова В.В., Ермилова Д.Ю. „*Моделирование и художественное оформление одежды*”, Учебное пособие; Издательский центр «Академия», 2001.-184 с.
4. Рачицкая Е.И., Сидоренко В.И. „*Моделирование и художественное оформление изделий из трикотажа*”, Учебное пособие. Ростов н/Д:Феникс, 2003.- 416 с.
5. Моделирование одежды. Секреты мастерства. Acces: <http://polnota.3dn.ru>
6. Бескорвайная Г.П. „*Конструирование одежды для индивидуального потребителя*”, Учебное пособие для студ. высш. учеб. заведений; Издательский центр «Академия», 2004.-120 с.